

РЕШЕНИЕ

№ 2843

гр. София, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 27.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10087** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК,вр. с чл.4, ал.1 и чл.9б от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „Кондор Пропъртис България“ ЕАД срещу Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК №ДНИ22-ГД26-32(3)/11.07.2022г., издаден от орган по приходи в отдел ОП Нови Искър, Дирекция ОП при СО, потвърден с Решение №СДФ21-РД28-308/23.09.2022г. на Директора на Дирекция „ОП“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО.

Жалбоподателят оспорва АУЗД като незаконосъобразен. Счита, че редът по чл. 105 - чл. 106 ДОПК не намира приложение при установяване на местни данъци и такси, тъй като тези задължения не се определят чрез самоизчисляване. Разширително тълкуване или прилагане по аналогия за установяване на данъчни задължения е недопустимо. В настоящия случай, задълженото лице не е получило справка, относно начина на изчисляване на размера на задължението. В потвърдителното решение на Директора на Дирекция Общински приходи не се съдържа подробна разбивка на използваните методи на изчисление и как коефициентите за овехтяване и местоположение влияят на резултата при изчисляване на дължимия данък върху недвижимите имоти.

Размерът на данъка върху недвижимите имоти следва да бъде определян върху данъчната оценка на имота. В акта за установяване на задължения недвижимият имот е раздробен на земя и сгради, но декларацията е подадена за един имот. При изчисляване на данъчната оценка на имота за определяне на данъка, изчисленията въз

основа на нормите за данъчна оценка на недвижимите имоти са извършени за всеки имот поотделно. Приема се, че данъчната оценка на земята - имот с идентификатор 80409.5824.34 е в размер на 22129.60 лева, при отчетна стойност 361192.56 лева, като последната е взета като данъчно основание за облагане с данък върху недвижимите имоти. Липсва разбивка относно начина, по който органът е изчислил всяка от тези стойности. При изчисление на данъчната оценка не става ясно как са определени част от коефициентите. В посочената Методика за изчисляване на данъчна оценка по Приложение № 2 към ЗМДТ, не са въведени различни критерии и стойностни показатели на корекционните коефициенти за оценяване на недвижимите имоти на физическите лица и на предприятията по см. на §1, т.1 от ДР на ЗМДТ, а диференциацията на корекционните коефициенти се основава на предназначението на имотите и в зависимост от това за какви цели се използват - за жилищни или търговски.

„КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е подало декларации по чл. 23, ал.1 НОАМТЦУПСО за 2021г. с обработена под № [ЕГН]/11.01.2021г., с която е заявен 1 контейнер тип „Бобър“ 1.100 л., с честота на извозване веднъж седмично и декларация № СФ020-ГД26-5606/24.11.2021г., с която е заявен 1 контейнер тип „Бобър“ 1.100 г с извозване 1 път седмично за недвижим имот с партиден № 7215F56564. При наличие на обективна възможност за изчисляване стойността на задължението по реалното количество битови отпадъци генерирани при ползването на недвижимия имот, определеният в АУДЗ въз основа на данъчната оценка на имотите размер на ТБО се явява в разрез с правилото на чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ. Не са събрани доказателства относно наличието на обстоятелствата, които обосновават прилагането на ал. 2 на чл. 67 от ЗМДТ в относимата редакция. Не е доказано реалното предоставяне на услугата "поддържане на чистотата на територии за обществено ползване" спрямо процесите имоти, за да е дължима в конкретния случай такса битови отпадъци. Наличието на решение на общинския съвет по чл. 66, ал. 1 ЗМДТ и на заповед на кмета по чл. 63, ал. 2 ЗМДТ не доказват предоставянето на услугите.

Съгласно чл. 15 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 05.04.2006г. относно отпадъците, в съответствие с принципа „замърсителят плаща“ разходите за обезвреждане на отпадъците следва да бъдат понесени от притежателя, който има отпадъци, които се обработват от събирач на отпадъци или от предприятие, съгласно предвиденото в чл. 9. Разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ е несъобразена с нормата на чл. 15 от Директива 2006/12/ЕО на ЕП и Съвета, като задължението на държавите - членки е да предприемат всички общи и специални мерки. Анализът на приложимите текстове от Закона за местните данъци и такси предполага реалното фактическо извършване на всяка една от посочените три услуги, за да възникне задължението за заплащане на таксата в тази ѝ част (доколкото същата включва и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места).

Доколкото битовите отпадъци се произвеждат от дейността на хората в жилищни и нежилищни имоти, то едно незастроено УПИ не произвежда такива, освен това базата (данъчната основа), изчислена по приложение 2 към ЗМДТ (чл.20 за жилищни имоти на граждани), в сравнение с тази от отчетната стойност за нежилищни имоти на предприятията е многократно по - ниска, т.е. разликата между таксите на гражданите и тези за нежилищните имоти на предприятията е значителна. Съразмерност в закона

е въведена от 01.01.2020г., като съобразно нормата на чл. 67, ал. 4 от ЗМДТ, количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размер на таксата за битови отпадъци. Съгласно чл. 67, ал. 8 от ЗМДТ (от 01.01.2020г.) основите за определяне на размера на таксата за битови отпадъци, които общинският съвет може да приеме включват: услуга по събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране - индивидуално определено количество битови отпадъци за имота, включително чрез торби с определена вместимост и товароносимост; количество битови отпадъци за имота, съобразно броя и вместимостта на необходимите съдове за събиране на битовите отпадъци и честотата на тяхното транспортиране; брой ползватели на услугата в имота; за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината; брой ползватели на услугата в имота; разгърнатата застроена и/или незастроена площ на недвижимия имот. В АУЗД не е налице обсъждане защо се приема съответната стойност - данъчна оценка или отчетна стойност, което създава затруднения за идентифициране на метода за изчисляването на таксите.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. П. поддържа жалбата. Освен предоставяне от ответника на договора с концесионера, обслужващ столичния район, където се намира процесния имот и седмичните обобщаващи протоколи за извършените дейности се явява лично. Поддържа жалбата си.

Ответникът – Директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „ФЗ“ при СО, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

С процесния Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 ДОПК са установени:

I. За 2021г. по отношение на имот с данъчна партида N7215F56564, представляващ недвижим имот (земя и сгради) - Земя с идентификатор 80409.5824.34 и с площ от 6156 кв. м., Офис сграда с идентификатор 80409.5824.34.1 и с РЗП общо 404 кв. м., Производствена сграда (хале) с идентификатор 80409.5824.34.2 и с РЗП общо 300 кв. м. и Производствена сграда (монтажно - ремонтно хале) с идентификатор 80409.5824.34.3 и с РЗП общо 563 кв. м., находящ се в [населено място], Столична община, р-н Нови Искър, ул. Околовръстен път N 527 за довносяме суми: за данък недвижими имоти – 0,00лева; за такса битови – 0,00лева;

II. За периода 01.01.2022г. до 30.06.2022г. по отношение на имот с данъчна партида N7215F56564, представляващ недвижим имот (земя и сгради) - Земя с идентификатор 80409.5824.34 и с площ от 6156 кв. м., Офис сграда с идентификатор 80409.5824.34.1 и с РЗП общо 404 кв. м., Производствена сграда (хале) с идентификатор 80409.5824.34.2 и с РЗП общо 300 кв. м. и Производствена сграда (монтажно - ремонтно хале) с идентификатор 80409.5824.34.3 и с РЗП общо 563 кв. м., находящ се в [населено място], Столична община, р-н Нови Искър, ул. Околовръстен път N 527 за вносяме суми: за данък недвижими имоти – 2084,52лв главница и 6,37лв. лихва; за такса битови отпадъци - 5450,49лв. главница и 60,56лв – лихва. Общо дължими за периода 7535лв - главница и 66,93лв. - лихва.

Административното производство по чл.107, ал.3 от ДОПК е образувано на

14.06.22г. по инициатива на органа по приходите, във връзка с подадена жалба на 26.04.22г. от „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, като предмет на производството е задължението на дружеството за местен данък върху недвижимите имоти (ДНИ) и таксата битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2021г. – 30.06.2022г. по отношение на имот с данъчна партида N7215F56564.

Лицето е подало декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/ 21.08.2020г. за имота. Не е образувано и провеждане ревизионно производство на основание чл.112 за периода 01.01.2021г. – 30.06.2022г. подадена е и втора данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/16.06.2020г., както и коригираща декларация с вх. №[ЕГН]/21,08,2020г. за същия имот.

По делото е приета административната преписка, в която се приложени декларация по чл.14 от ЗМДТ от 16.06.20г.; от 21.08.20г.; скици на поземления имот и на сградите три броя; аналитична сметка за дълготрайни активи от инвентарната книга на ЮЛ, съдържаща отчетната стойност на активите – обща и поотделно за земята и сградите; декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО от 11.01.2021г. и от 09.02.2022г. за използване на един брой контейнер тип „Бобър“1, 100л. с честота на извозване един път седмично за недвижим имот партида № 7215F56564 и др.

Установено е, съгласно декларацията от 16.06.2020г., че отчетната стойност на земята е 361192,56лв.; декларирана е офис сграда с идентификатор 80409.5824.34.1, на два етажа с отчетна стойност 770086,16лв.; производствена сграда на един етаж с идентификатор 80409.5824.34.2 с отчетна стойност 414661,78лв. С коригираща декларация от 21.08.2020г. е декларирана производствена сграда /монтажно – ремонтно хале/ с идентификатор 80409.5824.34.3 на един етаж с отчетна стойност 677539,60лв. В декларацията е посочена степен на изграденост на инфраструктурата общо за имота: електрификация, водопровод, имотът граничи с пътна мрежа.

С оглед на установяване, че за услугите по чл.62 от ЗМДТ в два от компонентите са начислени и изплатени разходи от бюджета на Столична община, от СО Дирекция „Финанси“ в писмо с рег.№ СОА22-ВК66-6191/13.06.2022г. е предоставена е информацията относно извършените и разплатени разходи по бюджета на Столична община за поддържане чистотата на териториите и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения по години за периода 2018г. - 2021г. Тези разходи са заплатени въз основа на издадени фактури от концесионера, както и съставените актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за съответните месеци. Приложени са картони за разходите изплатени по фактури, издадени към съответния концесионер обслужващ район „Нови Искър“ по Договори за възлагане на обществена поръчка и предоставил услугите по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, а именно фирма „Т. С. И. 1“Д.. В същите е посочен начина на начисляване на разходите по дебита на сметка 4010 „Доставчици“ и по кредита на сметка 5013 „Изплатени разходи по банков път“, като от това е направен извод, че са изпълнени предпоставките на чл.66, ал.1, т.2 и т.3 от ЗМДТ.

1.Данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ за 2021г. на земя е 22129,60лв./двадесет и две хиляди сто двадесет и девет лева и шестдесет стотинки/, отчетна стойност 361192,56лв./триста шестдесет и една хиляди сто деветдесет и два лева и петдесет и две стотинки/. Данъчно основание за ДНИ е 361192,56лв.

2.Данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ за 2021г. на сграда с идентификатор 80409.5824.34.1 е 4 5341,60лв, отчетна стойност 770086,16лв.,

данъчното основание за ДНИ е 770086,16лв.

3. Данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ за 2021г. на сграда с идентификатор 80409.5824.34.2 е 217 69,20лв., отчетна стойност 414661,78лв. Данъчно основание за ДНИ е 414661,78лв.

4. Данъчната оценка, съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ за 2021г. на сграда с идентификатор 80409.5824.34.3 е 52274,80лв., отчетна стойност 677539,60лв. Данъчна основание за ДНИ е 677539,60лв.

Горното е прието и за 2022г.

Данък недвижими имоти

За 2021г. ДНИ е изчислен на 4169,03лв., а за периода 01.01.2022г. – 30.06.2022г. е 2084,51лв., към датата на съставяне на акта е изчислена и лихва 6,37лв.

Такса битови отпадъци

„КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД има подадени декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за 2021г. - заявен 1 /един/ бр. контейнер тип „Бобър“ 1,100 л. с извозване 1 /един/ път седмично и декларация за 2022г. - заявен 1 /един/ бр. контейнер тип „Бобър“ 1,100 л. с извозване 1 /един/ път седмично за недвижим имот с партиден № 7215E56564.

Такса битови отпадъци за период 01.01.2021г. - 30.06.2022г.

Съгласно Заповед № СОА20-РД09-2750/30.10.2020г. се събира такса сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, за обезвреждане в депа и/или други съоръжения на битови отпадъци, за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в промили върху отчетната стойност, както следва:

По чл.26 - за нежилищни имоти на предприятия 10 промила върху отчетната стойност. Разпределението е, както следва:

- 3,3 промила за сметосъбиране и сметоизвозване
- 2,4 промила за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци
- 4,3 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Съгласно Решение № 626/17.12.2020г. на СОС размерът на таксата на един съд, за една година при честота на извозване един път седмично е: 1340 лв.

Определеният размер по чл.23, ал.4 е 4,3% върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Такса битови отпадъци за 2021г. на задълженото лице за периода на облагане от 01.01.2021г. до 31.12.2021г. е определена на 10900,97лв.

Съгласно Заповед № СОА21-РД09-1436/29.10.2021г. се събира такса сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, за обезвреждане в депа и/или други съоръжения на битови отпадъци, за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в промили върху отчетната стойност, както следва:

По чл.26 - за нежилищни имоти на предприятия 10 промила върху отчетната стойност. Разпределението е, както следва:

- 3,1 промила за сметосъбиране и сметоизвозване
- 2,6 промила за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци
- 4,3 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Съгласно Решение № 809/16.12.2021г. на СОС размера на таксата за един съд, за една година при честота на извозване един път седмично е 1340лв.

Съгласно Решение № 809/16.12.2021г. на Столичния общински съвет за 2022 г.

определеният размер по чл.23, ал.4 е 4,3% върху отчетната стойност на имотите за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Такса битови отпадъци за 2022г. на задълженото лице - за периода на облагане от 01.01.2022г. до 30.06.2022г., изискуема към датата на съставяне на акта е такса в размер на 5450,49 лв.

АУЗД е потвърден с Решение №СДФ21-РД28-308/23.09.2022г. на Директора на Дирекция „ОП“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО, според което всички изчисления са направени правилно и законосъобразно. Относно изложените оплаквания по отношение на разликата в размера на данъчната оценка за сграда с идентификатор 80409.5824.34.1, е обяснено, че разликата идва от изменението във времето на коефициента за овехтяване (К_о) на самата сграда. Различният коефициент за местоположение (К_м) е определен съобразно чл.6, ал.1, т.2 от Приложение №2 от ЗМДТ - за търговски обекти коефициентът за местоположение по таблица № 3 се увеличава с 40 на сто, защото е по- висок, тъй като сградата е декларирана като търговска (стр.2 от декларация по чл.14 от ЗМДТ с №[ЕГН]/16.06.2020 г.).

Относно възраженията за нарушаване на принципа „замърсителят плаща“, решаващият орган е приел, че той не е нарушен, направен е подробен анализ на законовата уредба, цитирани са решение на СЕС, в подкрепа на този извод.

При установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима като подадена в предвидения законов срок от лице, което има правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

АУЗД и потвърждаващото ги решение са издадени от компетентни органи, в предписаната от закона форма. Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, правилно е бил приложен материалният закон.

Законът за местните данъци и такси постановява, че установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съгласно чл.107, ал.1 и ал.4 от ДОПК, органът по приходите установява размера на дължимия данък въз основа на подадена от лицето декларация. Неоснователно жалбоподателят претендира, че редът по чл.105 – 106 ДОПК не намира приложение при установяване на местните данъци и такси. В настоящият случай задълженото лице изрично в своя молба с рег. № ДНИ22-ТД26116/22.03.2022г. е направило искане на основание чл.107, ал.3 от ДОПК за издаване на акт за установяване на задължение по декларация за 2021г. и 2022г. и е подало жалба срещу мълчаливия отказ такъв акт да се издаде. В издаденият в резултат АУЗД подробно е описано как е изчислен ДНИ и ТБО, коефициентите за овехтяване и местоположение са нормативно определени, следователно и тяхното влияние върху резултата от изчисленията не подлежи на контрол от административния орган. В хода на съдебното производство не е поискана от жалбоподателя експертиза, която да направи повторни изчисления, и тъй като от останалите доказателства и от развитите мотиви в издадения акт за съда не възниква никакво съмнение по отношение правилното прилагане на коефициентите, получените като дължими суми ДНИ и ТБО съдът приема за вярно и законосъобразно

изчислени. В акта за установяване на задължения имотът е раздробен на земя и сгради, макар да е деклариран като един имот в декларацията по чл.14 от ЗМДТ, тъй като данъчната оценка не би могла да се изчисли общо за земята със сградите. Изчисленията в случая се правят автоматично с компютърна програма, ако жалбоподателят е считал, че има допусната грешка е следвало да поиска преизчисляване от вещо лице, назначено от съда. Макар с разпореждането за насрочване на делото съдът да е указал доказателствената тежест на жалбоподателя и възможността да иска назначаване на експертиза, по отношение твърденията за неправилно изчислен коефициент на застроеност на земята също не са ангажирани никакви доказателства, които да опровергават изчисленията на административния орган.

В молбата от 19.12.2022г. адв. П. заявява, че имотът се намира на околоръстното шосе, далеч е от населено място с улици и тротоари и услуга, за която да се дължи такса битови отпадъци не се предоставя от СО. Прилага и разпечатка от G. maps, от която е видно, че имотът е с лице на околоръстния път на С.. Прилага и извадка от Кадастралната карта от електронния портал на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, според която процесният имот се намира в област С., [община], [населено място], район Нови Искър, местност Долето, вид територия Урбанизирана „за друг вид застрояване“.

Размерът на таксата за всяка услуга се определя за всяка услуга поотделно /чл.62, чл.66 от ЗМДТ/:

-събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;

-третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;

-поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

За да възникне задължение за такса за сметосъбиране и сметоизвозване е необходимо да са изпълнени кумулативно следните предпоставки: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ – имотът му да е на територията на общината; услугата да е посочена като предоставяна от общината в заповедта на кмета по чл. 63, ал. 2 ЗМДТ; имотът на правния субект да попада в границите на районите, в които общината е декларирала, че ще предоставя услугата; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; услугата фактически да е предоставяна на правния субект.

Предпоставките, при наличието, на които възниква задължението за такса за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване са правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; Общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; услугата фактически да е предоставяна от общината.

Предпоставките за дължимост на таксата за ползване на депо за битови отпадъци са: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане. Това следва от разпоредба на чл. 63, ал. 1 ЗМДТ, съгласно която таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци е дължима и

когато имотът попада извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци. Дължимостта на тази такса, за разлика от другите две услуги, не е обвързана с доказване на фактическото предоставяне на услугата. Приема се, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Член 71, т. 3 ЗМДТ изрично сочи, че таксата не се дължи единствено, когато общината няма депо или друго съоръжение.

Съответно и в чл.18, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /Наредбата/ е посочено, че такса битови отпадъци се заплаща за услугите по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Таксата се определя в годишен размер с решение на Столичния общински съвет, ежегодно въз основа на одобрена план сметка, включваща необходимите разходи за всяка дейност поотделно.

Безспорно основният принцип за определяне на размера на таксата за битови отпадъци, е съобразяването му с количеството генерирани битови отпадъци. Този принцип съответства на принципа "замърсителят плаща", възприет в Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.11.2008 г. относно отпадъците. Съгласно т. (1) от общите разпоредби на посочената Директива, наред с други принципни положения, се сочи установено с оглед принципа "замърсителят плаща" и изискването, че разходите за обезвреждане на отпадъците трябва да се поемат от настоящия притежател, предишните притежатели на отпадъците или от производителя на продукта, от който се образуват отпадъците. Директивата е транспонирана в българското законодателство, в частност визирания принцип в чл. 7, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), според който лицата, при чиято дейност се образуват отпадъци, и притежателите на отпадъци, ги третираят самостоятелно или ги предоставят за събиране, транспортиране и третиране на лица, които имат право да извършват тези дейности в съответствие с този закон.

Проявление на същия принцип е и регламентацията на чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ. Размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците.

Според ал.2 размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице е сумата от размера на таксата за всяка услуга по чл. 62, която се определя, като разходите за сметка на таксата за битови отпадъци за текущата година от план-сметката, формирани по реда на чл. 66, ал. 13 за всяка услуга по чл. 62, се разпределят, като се приложи съответният начин за изчисление в зависимост от приетите от общинския съвет основи за услугите по чл. 62. Размерът на таксата за единица основа се определя в левове за всяка календарна година и се приема с решението на общинския съвет по чл. 66, ал. 3, т. 2 за одобряване на план-сметката. Количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци. Според ал.5 Общинският съвет може да приеме основа или основи, различни от посочената в ал. 4, при условие че съществуват обективни обстоятелства,

възпрепятстващи прилагането ѝ.

Въпрос на преценка на собственика на недвижимия имот, попадащ в границите на район, в който общината предоставя услугите по чл. 62, т. 1 от ЗМДТ, е дали ще декларира своевременно ползването на определено количество съдове за съхранение на битови отпадъци или ще предпочете таксата за предоставяната му услуга да бъде определяна пропорционално върху определена от общинския съвет основа. За да бъде приложен принципът за определяне на таксата, според количеството битови отпадъци е необходимо това количество да бъде надлежно отчетено. Именно поради това Столична община е създала специален ред за заявяване на броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които съответният правен субект желае да ползва. С подаването на визирания в чл. 23, ал. 1 от Наредбата декларация правният субект декларира пред общината, че това е количеството битови отпадъци, които ще генерира през съответната година и по този начин създава предпоставки за определяне на дължимата му такса при спазване на принципа по чл. 67, ал. 1 ЗМДТ. Освен това, Столична община е създала и ред за деклариране неползване на имота в рамките на съответната година - чл. 27, ал. 2 от Наредбата, както и ред за самостоятелно организиране на събирането и извозването на генерираните битови отпадъци - чл. 24, ал. 3 от Наредбата.

В случая, „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е подало декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО както за 2021г., така и за 2022г., като с нея е заявен един бр. контейнер тип „Бобър“ и в АУЗД е изчислена дължимата такса, според декларираното, като само за услугата поддържане на чистота на териториите за обществено ползване е приложен реда по чл.23, ал.4 от Наредбата. Върху отчетната стойност на имотите е приложен коефициента от 4,3 промила, определен със Заповед № СОА20-РД09-2750/30.10.2020г. за 2021г. и със Заповед № СОА21-РД09-1436/29.10.2021г. за 2022г. Неоснователно обаче жалбоподателят счита, че не е доказано реалното предоставяне на услугата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“, както че са необходими изрични доказателства, за да се обоснове прилагането на правилото на чл.67, ал.2 ЗМДТ, предвид спецификата на посочената услуга „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“.

Съдът споделя становището на решаващия орган, че с оглед предметния обхват на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.11.2008 г. относно отпадъците и дефиницията, дадена в чл.3, т.9 от нея, следва да се приеме, че принципът „замърсителят плаща“, закрепен в чл.14, е приложим само по отношение на първите два компонента от таксата за битови отпадъци, събирана по ЗМДТ, а именно - за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения. Според Директивата управление на отпадъци включва събирането, превозването, оползотворяването и обезвреждането на отпадъци, включително надзорът върху тези дейности и следексплоатационните дейности по депата, както и действията, предприети в качеството на търговец или брокер. Поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не е включено в дефиницията на чл.3, т.9 от Директива 2008/98/ЕО, а е свързано с

гарантирането на устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на гражданите в населените места и не е елемент от управлението на отпадъците. Ето защо, с прилагането на регламентираното в ЗМДТ и НОАМТЦУПСО изключение от принципа "замърсителят плаща" по отношение на този компонент на ТБО не са нарушени изискванията на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19.11.2008г. относно отпадъците, нито това противоречи на даденото задължително тълкуване в Решение на СЕС от 16.07.2009г. по преюдициално запитване по дело C-254/08, на което се позовава жалбоподателят.

Наличието на решение на общинския съвет по чл.66, ал.1 ЗМДТ и на заповед на кмета по чл.63, ал.2 ЗМДТ, както се изтъква в жалбата не доказва предоставянето на услугата, но по делото е приложен на лист 194 Договор за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на отпадъци, почистване и поддържане на улици и места за обществено ползване на територията на Столична община, обособена позиция №5: Пета зона райони Б., В. и Нови Искър с изх. № от 02.03.2020г., сключен с „Т. С. И. 1“ Д. за срок от 5 години, включително процесните. Приложена е като доказателство за изпълнение на договора от концесионера на лист 221 Хронологична оборотна ведомост по аналитични нива за 2021г., като за район Нови Искър са издавани отделни фактури на СО, описани във ведомостта. Представени са Ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности в същия район, като е видно че са отчитани дейности по почистване на улици и други територии за обществено ползване в [населено място]. Безспорно е, че собственикът на имота ползва не само намиращите се непосредствено до имота улици и тротоари, за да осъществи достъпа си до него („Околовръстното шосе, далеч от улици и тротоари“), услугата „поддържане на улици и места за обществено ползване“, поради естеството си – за обща полза на живущите в определено населено място не може да се ограничи до конкретен адрес и конкретен ползвател.

Предвид изложеното, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна, а на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.144 АПК в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кондор Пропъртис България“ ЕАД срещу Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК №ДНИ22-ТД26-32(3)/11.07.2022г., издаден от орган по приходи в отдел ОП Нови Искър, Дирекция ОП при СО, потвърден с Решение №СДФ21-РД28-308/23.09.2022г. на Директора на Дирекция „ОП“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО.

ОСЪЖДА „Кондор Пропъртис България“ ЕАД да плати на Столична община

юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: